

X vse prep. ZAPISI -

-IV. VRHOVNIK
1895

Narodne drobtine.

merodajne so
ndice oznake pesmi

registrirano
Andrej

Carl L. Vrhovnik

Velepoštovani gospod
profesor!

V prilogi se vam usojam poslati
nekaj narodnih drobtin. Morda
katere porabite za svojo velenje
zbirko narodnih pesem, katere se
jako veselimo.

Z ošličinim poštovanjem

Vasemu Blagorodju
V Trnovem v Ljubljani 12. 8. 1895

vredslar uolani
Lj. Trkovnik
župnik.

+ Beiseim od tega hudiča 1
Braisaa.

1.

Firshtina Patente Bishe
kai more Barnent leto
inu u: kol fantishe ishe
to nam ia staj lepo
le ukop le ukop fantie ui
sei se men to quishnu xdi
de morte nauisika iet
inu se stem Braissam bet
stem Braissam bet.

2.

Louxhafti ukupci gredeia
Sherbau mi shtudiraia
Patente oni bereia
rugumente sbiraia
le ukop le ukop
raunu khladi noi lepi
sei Morte na uoisika iet
inu se stem Braissam bet
stem Braissam bet.

2
3.

Se bobni she use Baio
nas u: kupai uabijo
autmanu hitru terheia
le te glisle ustaualaia
trobente nui Baubane
lot open nui gubane
sprede^{le} Bu musixiraia
nam karasha delaia
Braiu klubaia.

4.

Felt koshar ukol is dari
on mi shraia spre marhnu
sa shafuie inu Braui
lete shtuke xpushati
hitru lesen Bobikh mlast
u peruiom gli(d) inash stat
to berderke uishati
tega Braisa nishati
Braisa nishati.

5.

oboh oboh ueliki
Serxe ie pa nenu
ta astati ne morem uexh
morem bit Bre kalan sto kerui

3

ies te Brosim to Lannu
na tim Pole pauninu
kir tu bei ninnam Barton
dei mi tam ta uexhni lon
ta uexhni lon.

6.

Thugle bobni inu shtuki
on mi Bexh Marxnu germe
Badaia u: kol te drugi
nabeden na sdihe uexh
le ta semla noi neles
on se treise Brau Marxnu
te tixhise letaia
Ba hribrak se skriniaia
se skriniaia

/: Iz protopisne zbirke nabožnih pesnij,
ki jo je našel o. bink. l. 1894 g. prof.
Tomo Lupan v neki knjedeki hiši na
Okroglem /: ž. Naklo /: na Gorenjskem.
Pri nekaterih pesmih je zabeležena
letaica, gorenja „o hudeu Prajta“
je nina, nastopni^{pesni} v zbirki pa je
protvijana l. 1762 :/

Pepis dosloven.

Jekus se je vozil v sveti raj.

En velik grešnik za Jekusom sepije:

„Jekus, počakaj me, da ti nekaj povem.“

„Ti nisi vreden, da bi se z mano vozil v
sveti raj.“

Grešnik odgovori: „Saj nisem drugga storil,
Kakor očeta in mater sem ubil,

Strijčka sem predal,

Sestrico sem čez dal.

Kakršna voč' pokoro mi nalož',

Jaz jo hočem dobiti.“

„Pojd' gor' na Limbarsko goro!“

Gor' ne boš drugga našel,

Kot en' drevece lorbarjov.“

Pod čistim drevikam klée' y let'! —

Korolar je, padam let pretekli,

Prisel je Jekus k njemu:

„Grešnik, zloj pa le gor' poglej,

Pro' videl, da je drevece lorbarjov zeleni.“

„Jaz ne morem gor' pogledati,

Moje oči so se inkapale!“

„Grahnik, zdaj pa se gor' ustaj,
 Se pejd' vozit iz mano v sveti raj!“
 „Jaz ne morem gor' ustaj,
 Moje kolence so se prirasle!“
 Potresel ga je,
 Usul se je pepel in prah,
 Duša je šla svetla v nebes kakor zvezda.

II. 3

Š 449

Najhujša pregreha.

Jesus je šel na goro,
 Marija ga je na gori najšla.
 Je rekla: „Saj sem te doma pustila,
 Pa sem te tukaj najšla,
 Da bi pomarjem grehe odpustil,
 Pa dušice ven iz vie pustil.“
 „Jaz sem že vsem pomarjem grehe odpustil,
 In dušice ven iz vie xpustil.
 Samo tistim' dušam ne morem,
 K' sta po dva otroka morile,
 Pa sta vendar kraneelj' nosile?
 Marija je že za te dve pravila.
 O Marija, mati moja,
 Prošnja ne velja nič tvoja!“

Tam je ena rjivka v ta drobaris prosam ojana.
 So na nji tri plovice.

Jesus gre min' teh treh plovic.
 Reče jini: „Tukaj ste plovice tri.
 Nikar ne povejte od mere!
 Lad' gredo Judje,
 Judje huoli, Judje neumnigani.“
 Judje so prišli, so rekli:
 „Te prve poprašajmo mi:

„Ali si ti vidla tčeriga mem' jet?
 Ste žimnotim štrikam prepasan je bil,
 Ste žagnatim gwantam oblečen je bil?“
 „Nisem ga videla,
 Sem šla po jukenee!“ —
 „Te druge poprašajmo mi:
 „Ali si ti vidla kteriga mem' jet?
 Ste žimnotim štrikam prepasan je bil,
 Ste žagnatim gwantam oblečen je bil.“
 „Nisem ga videla,
 Sem šla po mazel študenec.“ —
 „Te treke poprašajmo mi:
 „Ali si ti vidla toč eriga mem' jet?“

8
Stern jin natim Strikam prepasas je bil,
Stern jaguotim gvan tam oblicea je bil.
„Oj violla, oj violla sem ga.
Kajhen čas, kar food hostil je!“
Judje se naglo, se naglo
Da za Jexusam xpusté,
Se naglo, se naglo Jexusa dobé.
Jexusa so gnal' najaj mem' teh trah plevic.
Jexus jin peče: „Tulaj ste plevice fri,
Devic pa se dve,
Ktere xte mene zatájile,
Se vte v neberih veselile.
Oj kica, oj kica, Hoširjeva kei,
Na večne čase frolamane si!“

III.
Sirota. 4

„Le sem, le sem moja mat'
Al' b' mi otli postljo prestlat' ?“
Postljo je prestlala,
Trnje je vmes nametala.
„Ce se izpravim,
Vse bom vrnila;
Če pa umrjem,
Vam pa Bog lonaj!“

9
„Le sem, le sem moja mat'
Al' b' me otli počesat' ?“
Česala je jo
Z xtriglam kremkala,
Koder potegnila,
Se je kri vlila.
„Ce se izpravim etc.“

„Le sem, le sem moja mat'
Ce b' mi otli kruha dat' ?“
Kruha ji je dala,
Črnega ila.
„Ce se izpravim etc.“

„Le sem, le sem moja mat'
Al' b' mi otli vode dat' ?“
Vode ji je dala
Z kurje čepine.
„Ce se izpravim etc.“

„Le sem, le sem moja mat'
Al' b' mi pač otli mairika pripeljat' ?“
Pripeljala ji je
Enega kozlica.
„Ce se izpravim etc.“

Pamet, pamet, lepa reč!
 Ktor jo ima,
 Ta kaj velja.
 Imela sem jo deklica,
 Zgubila sem jo srotica,
 Počila sem u velik greh,
 Naglavni greh.
 Zdaj me pa pre boli,
 Boletlo me bo vse moje dni.

Ljub' je prišel ^{pride} pod okence
 Potikal je na polkence:
 Ljuba, ti gor ustani
 Za eno besedo al' za dve! —
 ,jaz ne bom gor ustajala
 Za teč' antvert dajala.
 Jaz sem bila učeraj priš' spov'ed'
 Priš' spov'ed' priš' božjemu namestniku.
 Za pokoro mi je dal,
 En patarist' mi je dal.
 Kadar ga trikrat grozila bom,
 Pa precej umrle bom. —

Ljub' se je dol podal,
 Dol je legel in raspal.
 Kadar se ljub' prebudi,
 Zaslisač je z vsam' stran' zvonit.
 Križvaški kvant ji rezlajajo,
 Oj boleza ji oblačijo.
 Na roki je imela prstan zlat,
 Na glave' je imela kronco zlato.
 Prstan pomen čistosti,
 Kronca pomen nedolžnosti.

V Ljubnem 28. 9. 1893

I., II. III in IV. Povedala Mica Bobnarica, kakor
 je pripovedovala prav 14 ali 15 leti
 v Ljubli umrle mati Mica Klana
 roj. Burjek, rojena Za klancem /: ž.
 Trogul: /: omožena v Dvoru /: ž. Polh.
 gr.: /

V. 6
 Del soldata.

Knjižnica Valjarske mar. pismi, Polozja debla, protokola v
 Ljubni 1885 str. 245.

So plaču špancirca
 En mladi soldat.
 Sveta ga ena gavber debla,
 Dopolila mu je.

12 Jo vpraša: „Oj deklin'ca,
Kaj s' briseli oči? —
, Kaj s' jih ne bom zbrisavala,
V kloster bi rada šla,
Na sem staršes presvojnik? —
, Če bi v kloster rada šla,
Se v kloster te dam peljam
In dotico ti dam? —
V kloster jo pelja
In dotico ji da. —
Čez tri leta karija pride k nji vas:
„Oj deklin'ca, dober je tvoj glas.
Na vojaki je vbit
Je krono zadobil
V nebesa je vzet,
Čez tri leta bo pote prišel.“

XVI. 7
Vid nerodne žene.

Ukazal sem ji jet' ukurit',
Nla mi je za vogel tulit'
Oj jöh jöh jöh ja',
Oj kaj bom püel, kaj bom püel.

13 Ukazal sem ji jet' žvini klast,
Nla mi je k posesti vas.

Oj jöh itr.

Ukazal sem ji jet' po juženco,
Privlekla mi je pluznico?

Oj jöh itr.

Ukazal sem ji postljo poslat,
Nla mi je na zglatje ...

Oj jöh itr.

Žeta v T. 26₁₀ 93.
VII. 8
Šumara.

Šumara po ganku šprangala,
Bela roke prekladala,
Čista in mater kregala:
Ne možite tako daleč otrok
Kakor ste mene Šumaro.
Kene ste dali, možu tatu
chožu tatu krovastinu.
Domu pa pride ob polnoči,
Ko človek najrajši spi.

Prinesel mi je, o je glavo
O je glavo, desno roko,
En glat prstan ž njo.
Šumara je prstan gledala.
Ta prstan je pač gluh tak,

Kak sem ga dala jest mojmu brat?
Ta prstan je pač prav glik tak,
Kakor sem ga jest dala mojmu brat
Na rožestri večer. —

Na dur' poteka ta najmlajši brat.
Humara, le hitro gor' ustan,
Tvoj ta najmlajši brat se je oženil.
Gresta hitro zdaj naprej.
Kaj v čornem gradu tak' mil' zvoní?
V čornem gradu tak' mil' zvoní,
Ker nevesto in ženina napravljajo.
Gresta je en mal' naprej.
Kaj v čornem gradu tak' tolečjo?
V čornem gradu tak' tolečjo,
Ker braten špampet delajo.
O gresta hitro zdaj naprej.
Prideta bje pred čorni grad.
Odpral' jima prisle ta stara mat'.
Oh mat', kaj se tak' jokate?
Jest se tak' jokam,
K' se neveste k hiš' bojim.
Gresta hitro gor' naprej,
Gor' v ta zgornji cimerček.
Humara odpre vrata,
Vidla je svojga brata
Brez glave, brez glave, desna roka

Žakaj ste men' tako legali,
Jest bi oblekla ves žimnast gvant,
Pa sem oblekla ves žiolast gvant.
Oj Bog mu daj ta večni onir!

13. 1894 povestala Spela Plana,
onožena v dvoru št. 3, pojena v
Polh. Gradu, stara 63 let. Pravi-
la ji je to pesem mati, ki je bila
stara nad 70 let, ter je mrtva
že hrog 30 let. :/

VIII. 9

X Pesem od ravnega polja.

Leži, leži ravno polje
Po tredi polja drži stega.
Po stezi gre en pobič mlad
Lud Bmad.
Žvižga, poje tak' lepo,
Se lepši žvižga na pero.
Po pot' ga preča Jezus sam.
Lepo popraša ga:
Kaj da ti danes tako vesel,
Se žvižgaš, poješ tak' lepo,
Se lepši žvižgaš na pero?
Kaj bi jest vesel ne bil,

7 16
Ko sem dans pri prvi mări bil,
Tam sem videl Jezuša,
Njegovo mater žalostno,
Tam videl sem Jezuševih
Jezusovih pet krvavih ran,
Jezusovo desno stran.
Jezus je majhen, pa je svet,
V rokah drži ves voljen svet
Za njim je kri,
Pred njim je kri,
Četena si Marija ti.

! Povabila ista. - Träicis k. Vahar
vi: „Pobožni pobie“ v Kresu 1884, str. 38.

TX. 10

X Pred kloštram.
Stoji, stoji tam pod goro
En klošterček Velesovo.
V njem pa biva nunč deset,
Se lepših mladik je devet.
Med njimi je ena Urška,
Najlepši nunča klošterska.
Mladenčica pred kloštram je orala,
Je drobno detalec sejala.
Pri oknu stala Urška,
Na pravno polje gledala.
Na pravno polje gledala,

17
Klat prstan z roke premala.
Mladenčica jo vglela, ostrmi,
Tako ji pravi, govori:
Le doli, doli Urška,
Najlepši nunča klošterska,
Da si tebe bom slovo jemal,
Klat prstan ti zastavo dalj.
Urška pravila je lepo
Jest grem, jest grem, kloštra domu,
Jest grem, jest grem, kloštra domu
Da pro urico, al' pa pol,
Da od ljube slovo vzela bom,
Ki ga videla več ne bom. -
Ta velika nunča jo pravi,
Tako ji pravi, govori:
Nikar, nikari, Urška,
Pozabi svojga dragiga,
Pozabi svojga dragiga,
Pa gubi samiga Jezuša!
Tvoj ženin je pa Jezu svet,
Krvavih ran on ima pet
On je za tebe kri prelil,
Da t' je nebеса zadovoljil. -
Z kloštra ven me ne puste,
Slovo jemati me ne puste.
Zdaj prime za prebni meč,

17
16
18

Potrne ga v prce mereci.
La teci, teci goraka pri,
Iz nje pa beži, duša ti.
To naj na zgled vsim stariam bo,
Tsi hčerko v kloister stlijo.

/: Povabila isto:/

mol ~~X~~ Véčerna molitev. 11

19

Sveti Kriš,
Ti mene novej dol' položiš,
Jutri ti mene got' zbudiš.
Svet' kret, sveta firma,
Varuja me do polnoči,
Angel; Gabrijel po polnoči,
hamka božja ~~po~~ do belga dne,
Uleniljen Jexus noč in dan,
Kamor grem Bog in Jexus Kristus. Amen.
/: Mica Bobnarica:/

~~X~~ Véčerna molitev. 12

Pejino xpat,
Nič se ne bat.
Pejino gleslat
Na vodé na goré,
Kaj charija prečista devica dela.
Bele pokice univa,
Dušice napoja,
V svet' raj jih posaja.
Bog daj, da bi naše napojila,
V svet' raj posadila. Amen.

Pejmo x Bogam,
 Bog je x nam',
 Pejmo gledat v sveti Rim.
 Tam je ena, glata, cerkva,
 So naši trije stolci.
 Na enemu sedi sv. Peter,
 Na enemu sedi sv. Pavl',
 Na enemu Jezus sam.
 Svet Peter se x Rimu
 Nabavke ključice ima,
 Tam bogin dušicam odpira
 Odprite se našim,
 Se pojdljo preke našim
 Bog in Jezus Kristus. Amen.

/: Zeta: /

glej smetaj! 13 + Večerna molitev. 13
 Sveti križ,
 Ti mene novej dol' položiš, 14
 jutri ti mene gor' xbudiš.
 Svet' krot, sveta firma,
 Varujta me do polnoči,
 Angelj Gabrijel po polnoči,
 Namta božja do belga dne,
 Usmiljen Jezus noč in dan,
 Namor grem Bog in Jezus Kristus.
 Amen.

/: Zeta: /

glej smetaj! 19 + Večerna molitev. 15
 Pejmo xpat,
 Nič se ne bat'.
 Pejmo gledat
 Na volé, na goré,
 Kraj charija prečista devica dela.
 Bele pšice univa,
 Dušice napaja,
 V svet' raj jih posaja.
 Bog daj, da bi naše napojila,
 V svet' raj posadila.

Amen.

/: Zeta: /

989 Spetaj v

Pejmo x Bogam,

Bog je z nam;

Pejmo gledat v sveti Rim.

Tam je ena glava s črkama,

So notri trije stóleki.

Na prmu sedi svet' Peter,

Na prmu sedi svet' Pav',

Na prmu Jezus sam.

Svet' Peter je x Pima, (morda iz R.)

Nebeške pljuče rina,

Tem bogin dušicam odpira.

Odprite se našim,

Se pojstijo preke našim

Bog in Jezus Kristus.

Amen.

/: Zeta :/

Narodne pesmi iz Nallega na Gor. 23
 1. To sem ondu 1884-1885 kaplarsval, sem naprosil
 tedanjega ogleveca M. K. kelhijotja chokarja, da mi jih je
 nabral. Te pesmi so bile onolotne nar. pesem vna g. Tr. Plavci,
 jest got vitanem, kadehel v šopji loki!

X hil' zolahnem.

Kajaj zolahnem?

La jezovo martro,

La jezova trpljenje,

La jezovo nesoljino smrt

Bodi jez' Xrist

Ostan' vselej pri nas. Amen.

Se moja duša ne gaspi,

Telo napoji,

Svet' duh o me,

Svet' križ v te

Umiljen jez' rad nam' in pred nam',

Se ne bomo nič hudga bal'.

Spix vix

Čez gore, čez gore

Čez vre ta hud'.

To sladk' (svahk') ime jez' in Marija, to jez'.

Pod' zapisan' na mojem čel'

Zapisan' trikrat.

Trikrat Bog pomagaj,

K' se bo moja duša telesa ločila (vočiva),

Pristop jez' in Marija,

Prejuba sveta Ana,

Kat' te matere Sinufjčica Kričca,
 Pros' ti troje Gubezniro hičro,
 De b' ona hotla (votva) moja besednica bit',
 De b' ona hotla moja besednica bit',
 De b' ona hotla svojega Gubezničega Sinja prosit',
 De b' on hotel (votu) mea' milostlivo bit'
 Ob ur' smrti. Amen.

Ježiš Krišč stoji v oblaci,
 On je ustvaril (ustvaru) zemljo in nebo,
 čer' je dal dušo in telo.

Proz Oče pres' nam'

Proz Sin za nam'

Lvel' duh nad nam'.

Tako je rekel: Le sem sveta Sent-Ana,

Bom zadel teh pet krvarih pan,

K' so m' jik Judje dal',

K' me nito spoznal'.

Dano je svet' dan,

Lvel' petek pavn,

K' je Ježi vólen bil,

Šibam je šiban bil,

K' gažžlam' je gažžlan bil.

Njegove rane so ble gor' djane,

I križo napojene,

I soljo nasoljene,

Ven je tekla voda in pri;
 Tako mat' charija govori.
 Kter' bo vsak dan to molitvico zmolil
 Mu bom dal tri dušice iz vic
 Eno očetu eno mater'
 Eno njemu pamenu Amen.

— 18 = 5 439

Tam stoji ena xkala postelja,
 Kat' leži panna Dvica charija.
 Je prišel sam žniles Ježi. 439
 Spraluba moja mat',
 Kaj se j' teb' n'coj sanjal'?
 De so Judje tebe ujel',
 De so te trdo xveral',
 De so te delice peljal',
 De si ti štirinštirideselkrat padel',
 Develkrat omedlel'.
 Spraluba moja mat',
 Bo prišel ajst' ka to,
 R'snica bo.

De b' se xnešil en grešnik
 Al' ena grešnica,
 Vsak dan to molitveco xmolil
 Ne bo n'kol v vol' tonil
 N'kol v peblenčnem vogni gorčel,
 Le bo prti) mri' v nebeš' veselil. Amen.

Srečjuha sveta Barbara,
 Nebeška Jerišova,
 Ki' bom jest na smrtni postlji ležal^{ov}
 V umiranj' in xolihvanj',
 Na puet mi bres prave spovod' umret.
 Preh cartanga pečnjega telesa
 choje uči navzelo več vidle,
 koj jekit se nabo več obračal.^{ov}
 Prisl' svet žegen z 8 nebes,
 Odžen' vse pklence pošast',
 Prin' mojo ubogo dušo
 V toje presvete počice,
 Pel' jo v nebešk' kraljestvu. Amen.

X Jerišos križ bod' moj oča,
 Jerišova ~~krona~~ trnova krona bod' moja streha,
 Jerišova telo in kri, bodte moja špiha,
 Jerišovih pet krvavih ran, bodte moja družna,
 Jerišos' trije žbli bodte moj' tovari'.
 Jest priporočim mojo ubogo dušo
 Očet' nebesčmo
 In de b' me verne duše varvale dans ta svet
 dan. Amen.

X Jeriš Nazarenc, sin th judov,

Bod' zapisan na moj' gval',
 Sveta Trojica, bod' zapisana na mojim čel',
 Bod' pti) ma',
 Bod' pred n'noj,
 Bod' za n'noj.
 Kri boji bod' zapisan na mojih ustih.
 Roža Svica Marija,
 Bod' zapisana na mojim src',
 Bod' Jeriš Krisc
 Ostan' vrelj pti) nas. Amen.

/: Nablo:/

22 Zlat očenaš.

Tam stoji svet tempelj
 V svetem tempelju ena zlata mirica,
 Okol' zlata mirice stoje zlat' stol' primajet
 jagor.
 charija xpenecra po svetem tempelju.
 Ena uboga duša prišla
 Čez visoko goro, čez zeleno trato
 Čez globoko vodo, čez pklence vrata.
 Sovražnik po pedli:
 Duša, pober' se ti od nas,
 Ti nimaš nič pti) nas,
 Ti imaš ot panga Jezusa Kristusa
 Zlat' patronšček.

23 X Marija na bel' poselj' leži,
Toto gaspi.

Sam Jezus k nje pride 440

Za jo prša:

cel' nočujes, al spiš.

Jest na xpin,

kn' se j' noč sanjal'

De so tebe prideselkrat čez poseljal',

De s' sedemkrat utonil.

chatus peris natus peris natus peris.

Kakor bo to molitvico molil, ne bo nobol' utonil,
se bo gmiraj z Marijo v neberih veselil.

/: Naklo:/

24

X Moja mat' me je rodila

V tej deželi Kranjski.

Kolej me j' ona zapustila

V tej veliki žalosti.

Moja postlga trda plama

Moja spiža črni brouk.

Dobrotliv usmiljen Jezus

Pomagaј omeni Bog.

Marodan z Ljubljanskega
grada.

25 X Svet, svet, svet, imaj oblak,
Bood' mira 'n protak!

Kdor voče čez to široko polje teci,
more trikrat peči:

Jezsi Nazarenici, kralj teh Judov
Usmil' se me

N' čez vse polje. †

(Tako molijo o hudi-
uri v Naklen na Gor.)

26

X Nočoj nočoj je en lep večer

Ena svetla noč,

Ter luna sije celo noč,

Ter men' zaspat' ni moč.

Poklical bom tovarša svojga

Da drev' na vas ke pojdeva

Ke bje na ravno polje,

Ter najne ljubce spe.

Zajvižgava, zapojeva,

De vrata svoja prebudiwa.

„Zakaj pa nis' popred prišel,

Dokler sem je po konci blá?”

,kida b'je Teb' povedala

Pa b'je močno prestrašila.

hidava pa moč prti) en drugi bla,
 Se nocoj ke poplava.

Nocoj nocoj je en lep veies
 Ena pvelle noi,
 Fantje žvižgajo, lepo pojo,
 Ki princico nagej neso.

/: Naklo:/

27

X Sčl bom v Gorice vas,
 Tam ker je bratek čas,
 Tam ker je bratek čas.

Sčl bom na pred vasi
 Spustil bom pištole tri

Prva pištole poč,
 Ljubca pa gor' postoi'

Druga pištole poč,
 Ljubca pa k oknu xoi'

Počjo pištole tri
 Ljubca pa odperat gre.

/: Naklo:/

28

X Tam je pa garkelc ograjen, o
 Ves je z rojcam' obsajen.
 Po njim spencera dellica.
 Kam' pa pride lep soldat,
 Ves oportan, ves v glas'.
 Dobro jutro, junfрова, oj junfрова,
 Al' mi boš naj dala pičljica, oj pičljica?
 O ja, oj dala sem jest pičljic lep, oj pičljic lep,
 Mo sem bila stara šestnajst let
 Sem dala pičljic lep.
 Oj dala sem mu plavica, oj plavica
 Iz mojga srca ta pravica.
 Oj dala sem mu belega, oj belega
 Iz mojga srca vselega, vselega, o ja.
 Oj dala sem rdečega
 Iz mojga srca gorečega, o ja.
 Oj dala sem rmenega, rmenega,
 Iz mojga srca pošterega, pošterega.
 Oj dala sem zelenega, zelenega
 Iz mojga srca spominnega, spominnega.
 Sedem let sem ga čatala,
 Sedem let sem ga žalivala. -
 Kolaj ti zber' družiga
 Al' pa mene rnej za ljubiga.

77
Jest sem pa tam grazen bil,
K' je tvoj sočelj kri prelil,
Oh jest sem pa tam grazen stal,
K' je tvoj sočelj glavico dal
Sem pa njegov klobuk pobral
In sem se k dom' podal.

=3 2068

(2368)

29

/: Naklo:/
(Prim. Horysko H. P. I. 51)

Vse je vesel', kar živi,
choje soce pa nitel' več ni.
Vse m' pobrala, kar imam,
Potlej pa pojstem kam odgam,
Gor' na to goro visoko
Na to pušavo zidano.
Tam gor' bom jest prebivala,
Moje soce bom trostala.
Po moji plava barčica,
Lepo zelen' je malana.
Tam not' se vozi ljub' moj,
K' m' je obljubil zakon svoj.
Kveier m' je obljubil beli grad,
Zjutrej mi ni imel kajze dat.
Kveier m' je obljubil prstan zlat,
Potem pa ni imel prike dat.

/: Naklo:/

X 5.1518

30

79

Simč sem jest vas bil
Na unokraj potoka.
Zastljal sem en mili glas,
Se moja dečla joka.
Oj precartana Gubica,
Nikar se tak' ne jokaj! -
Zakaj b' se jest tak' ne jokala,
K' sem takga lepga sočelja izgubila.
Vse rojce bom potogala,
Vse rojce bom prodala,
Bom zibetko kupovala.
Na glavo dajla zibetko,
V rokah nesla sinčeka,
Bom šla v Clovic
Na ta velki plac,
Tker zadnja pošta vstaja.
Pregrubi moji vaktarji,
Tje je moj Francelj na kvatirji. -
O Guba, moja Gubica,
Francelj je v Infid. -
Na glavo dajla zibetko,
V rokah nesla sinčeka,
Bom šla v Infid na ta velki plac,
Tker zadnja pošta vstaja.

Sprejubi moji vaktarji,
 Tje je Francelj na kvatirji? — —
 Ojuba moja ljubica,
 Ali me ti ne poznaš,
 K' sva tolkočas skupaj spala,
 Jest bom jël za kaptmana,
 Ti boš moja frava.
 Nočil bom palei mnader,
 De ti me boš poznala.

/ Naklo: /

31

X Noj je en lep večer,
 Jutri bo en zavber dan,
 Ter soldatje se zbirajo,
 Selee masirajo,
 Selee na laiko stran,
 Sprake jest več ne znam.
 Pušice pokajo,
 Čamca se jokajo.
 Sabelja tuče se,
 Tri pa preliva se.
 Tugelja prijetli,
 Pubč pa obleži.
 Čarje je memo ila,
 Po imea' ga j' poklicala:

Pubč le gor' vstan',
 Greva za Jekusam. —
 Jest se morem gor' vstat,
 Ter sem reven soldat.

/ Naklo: /

32

Lepa si pomlad zelena,
 Ho si lepo razcvetena.
 Hitro ko se zeleniš,
 Kladin fantam žalost stris.
 Ho se drevice zelenije,
 Kladin fantam napovsjuje,
 Zdalej prišël tisti glas,
 Ho bo prišël vojstni čas.
 Za brambo ljube domovine
 Vzame cesar stariam pine.
 Sveta volja bojsa je,
 De lepi fant k soldatam gre.
 Očeta, mater zapustiti,
 Od pojstne hiše se ločiti,
 Ohlad podam se Bog ve kam,
 Hota kam de grem, ne znam.
 Očeta in mater je objamam,
 Klobuč plovo od njih vzamam

Ljubi roko jim podam,
 To je britho fantam nam.
 L Bogam, bratec in sestrice,
 Tlinta mi bo tovaričica,
 Južnāl z vami več na bom,
 Kruh polelaški lomil bom
 Ko vato kugljē žigjat' jēle
 Granat bombe bodo pale,
 Takrat, o sprajub moj dom,
 Na-te zadijic mislit bom.
 Ko vato kugljē popotale
 In krvavo napovdvale,
 Takrat se čez vse gore
 Moj pozdrav naj k domu gre.
 Ko se bude razglasilo,
 De je umrl vai sin polodat,
 Prosim vas prav lepo, milo,
 Pitite game našo brat.

/: Ursula Dacar iz
 Naklega /

X

Cerkev Nablānēsa prav lepo stoji,
 Takor nevesta na smek se doji.
 Ona vse rasta ima,
 Vsakim svoj kancelj da,
 Puščjček bel,
 K' je čistost vesel.
 Ona tud' hoče drugove imet',
 Lastost je nadolžnik fantičev na svet'.
 Ona vse rasta ima,
 Vsakim svoj puščje da,
 Puščjček bel,
 K' je čistost vesel.
 Ona tud' hoče drugjice imet',
 Lastost je nadolžnik debljčev na svet'.
 Ona vse rasta ima,
 Vsaki svoj kancelj da,
 De b' ga nosile še dolgo na svet'.

=š 2302
 1/1/1/1/

/: Ursula Dacar iz
 Naklega /

Fantje, vi ste ljubavni,
 Pa ste močno zapeljivi.
 Vse obljubit znat,
 De jo zapeljat,
 Poj se vidit' več ne dat.

38 Kdo je enkrat zapeljana,
je z narodnostmi obdana.,
Se ji težko xali,
Jo srce boli,
Noi in dan polje toči.

/: Naklo. /

Na vaht' so dolga urce,
Pa vender ne preveč.
Deble po men' žaluje,
K' na maram zarjo več
Plačal bom solmoitra,
Tajmoitra o' kosta,
Ti boš pa zibala
Lirka svojga.

Lincika to v gibki spal,
Jest pa na vahti stal.
Ti se boš jokala,
Jest pa smejal.

/: Naklo. /

Na visokih gorah solnce pije,
Na pavnem polji doli gre,
Kere pa moj ljubček preča,
Ki od ene druge ljubice gre.

39

+ Kdaj potjo me sreča
Ena ljubica poteca,
Jo je prav pred menoj,
K' sem jo ljubil novej.
Ti si lump, jest sem lump
Sva pa lumpa oba.
Ti ga lumpaš po dnevi,
Jest pa cele noči.

+ K' b' te klical ne bil,
Bil zagrinso falil,
B'la posteljes vsc...
Bil kovčček quil.
Ti si lump itr.

+ Čez visoke gore
Gredo črne megle,
Čez moje tace
Pa težave bridke.
Ti si lump itr.

+ Moja dečba je šla pret',
Jest pa pojdem pušit,
Pa pojdem zarjo,
Če glih temna noč bo.
Ti si lump itr.

+ En cajt bom tajila,
Sej dolgo ne bom,

40 Bom zibelko kupila,
Pa zibala bom.
Ti si lump it.

+ Tri ure za Grasteam
Tri rojce cveto,
Bo prišel moj žocelj
Odrzgat eno.
Ti si lump it.

+ Če noči odpreti,
Pa je tri garglej,
Pod oknom ni gmrznik,
Se nobeden do zalej.
Ti si lump it.

37

/: Naklo: /

+ K' je chicka, k' je chicka
Po lesnide šla,
Tam za gnam za gnam
Ena pubea našla.
Pa v bertarček djala,
Ja nepla domu
V potiljco djala,
Pa legla k' njemu.

/: Naklo: /

38

41

+ Zavijgamo, zapojmo,
K' smo fantje mladi,
Pod lipco zeleno,
Se shajamo mi.
Pod lipco zeleno
Ena dekla sedi,
Pa jest jo grem prašat
Kako se j' godi.
Koga me bo prašal,
Khal' pridea si ti,
K' si pri belnarci lejal
Tri cele noči.

39

/: Naklo: / = 8.14.79

+ Gore odvržejo
In meg odleze posč,
In rojce cveto,
K' ni jo zina več.
Viroke so gore,
Zeleni travniki
In glavte so stoge,
Po njih pa gubi gre.
Klobuček mra na glav,
Za njim pa listek bel
Ta listek tako prav,
De cesar ga bo vzel.

Petelin je zapel
Danica je prišla.
Koj gubi slovo vzel,
K' sem se jest jokala.
K' pa se že lajajo
Po celi vas' na glas,
Keni nagnanjajo,
De pride gubi vas.
K' pa se že odlaajo,
Oh gubiga pa ni,
Pod mojino okencem
Pa travca zeleni.

/: Naklo: /

40 42 40 = Š 2302

Travniki po že zelen',
Rožice so razcveten',
K' sem jih trgala,
Krancelj spletala,
Dokler sem ne dolžna bila.

Tantje zgodaj vsklajajte
Lasje kosice naklepajte,
Ko se v sturi vid,,
Poj gramo kosit'
In dekleta gor' budit'.

41 = Š 4448
A Ena tičica mi poje,
Pa sam ne vem kje.

Ta v koste' na vejeri sedi.

Oh tičica ratar mi ne poj,

Kje rožice pozeblle

Pa nageljček moj.

B Tri mojino triku = Š 4611

Pa en kamen leži,

Pa odvalil ga bom

In oženil se bom.

/: Naklo: /

(Konec.)